

یادداشت

تأثیر شرایط بازار کار بر فرار بیمه‌ای

علیرضا حیدری

کارشناس حوزه بازار کار

مطابق اصول و محاسبات حاکم بر روابط بین بازار کار و مناسبات سازمان تأمین اجتماعی، به هر اندازه شرایط کسب و کار نامناسب باشد، موضوع مهم و تأثیرگذاری نظیر فرار بیمه‌ای در حجم گسترده‌تری اتفاق می‌افتد. به این واسطه تبعاتی متوجه منابع تأمین اجتماعی به‌عنوان اصلی‌ترین نهاد بیمه‌گر فعالان و شاغلان حوزه کار و تولید خواهد شد.

با توجه به فعالیت در حجم بالای کارگران کشور در حوزه صنوف و سهم نه‌چندان بالایی کارگاه‌های متوسط و بزرگ از این فعالیت‌ها، بخش قابل توجهی از شاغلان این بخش از بازار کار درآمد بالاتری نسبت به حداقل‌بگیران حوزه کسب و کار دارند، بنابراین بخشی از کارفرمایان این مشاغل برای کاهش هزینه‌های تمام‌شده تولید، با اعلام دستمزدهای غیرواقعی اقدام به فرار بیمه‌ای می‌کنند. به‌طور کلی وضعیت اقتصاد بازار، رونق تولید و درآمدهای کارفرمایان، تکلیف بخش زیادی از شرایط مرتبط با حوزه بیمه‌پردازی به سازمان تأمین اجتماعی را روشن می‌کند. به عبارت دیگر وضعیت حاکم بر اقتصاد بازار کار و تولید، ارتباط مستقیم با کاهش یا افزایش فرار بیمه‌ای کارفرمایان دارد.

مطابق بند «۵» ماده ۴ قانون تأمین اجتماعی و دیگر مقررات مرتبط با این حوزه، درآمد مشمول کسر حق بیمه تعریف و شمولیت آن تبیین شده است. بازار کار به همه کارگران حداقل دستمزد را پرداخت نمی‌کند که سازمان تأمین اجتماعی در قالب آن بتواند لیست بیمه مورد نظر را دریافت کند. مبالغی که بابت درآمد مشمول حق بیمه از کارفرمایان توسط این سازمان دریافت می‌شود به‌طور معمول نباید کمتر از حداقل دستمزد نیروی کار باشد. فرار بیمه‌ای ناشی از اعلام دستمزدهای غیرواقعی نیروی کار برای محاسبه درآمد مشمول حق بیمه است. بخشی از کارفرمایان دستمزد بسیاری از کارگران به‌ویژه نیروی کار ماهر با درآمدهای بالاتر از متوسط را در حد مزد حداقلی اعلام می‌کنند. به علت نبود منع قانونی در این ارتباط، کنترل در این حوزه سخت و فرارهای بیمه‌ای بیشتر می‌شود. انتفاع کوتاه‌مدت نیروی کار و کارفرما از عدم اعلام مزد واقعی و ارسال لیست حق بیمه به شکل حداقلی، زمینه رشد فرار بیمه‌ای را فراهم می‌کند. در این شرایط سهم ۲۳ درصدی پرداخت حق بیمه کارفرما کاهش پیدا می‌کند و با احتساب سهم هفت درصدی کارگر، در مجموع ۳۰ درصد درآمد مشمول حق بیمه فراتر از حداقل دستمزد توسط این گروه از کارفرمایان کاهش می‌یابد. این دست اقدامات برخی کارفرمایان در راستای فرار بیمه‌ای، در بلندمدت اثرات معناداری در راستای تأمین منابع سازمان تأمین اجتماعی خواهد داشت.

با توجه به متغیر بودن سهم دستمزد کارگر و پرداخت حق بیمه از هزینه‌های کارفرما در صنوف مختلف، فرار بیمه‌ای نیز در فعالیت‌ها متفاوت خواهد بود. در مجموع هرچقدر سهم مزد در قیمت تمام‌شده و نوسانات سهم حق بیمه کارگر در کارگاه بالاتر باشد، فرار بیمه‌ای بیشتری اتفاق می‌افتد و اگر سهم مزد در قیمت تمام‌شده محصول پایین‌تر باشد، فرار بیمه‌ای کمتری رخ می‌دهد. خودداری از ارائه لیست حق بیمه کارگران مشمول قانون کار و تأمین اجتماعی نیز بخش دیگری از فرارهای بیمه‌ای را تشکیل می‌دهد. در این وضعیت به‌طور کلی موضوع پوشش بیمه‌ای کارگران از سوی کارفرما نادیده گرفته می‌شود؛ این مدل فرار بیمه‌ای تأثیرات عمیق‌تری بر حوزه منابع تأمین اجتماعی می‌گذارد.

به‌طور عمده فرار بیمه‌ای در کارگاه‌های بزرگ اتفاق نمی‌افتد اما هزینه‌ها به شکل دیگری کاهش می‌یابد. در مجموع یکی از راهکارهای کنترل فرارهای بیمه‌ای و کاهش آمار این حوزه را می‌توان توسعه فرهنگ بیمه‌ای بین فعالان حوزه کار به‌ویژه کارگران دانست. این بخش از نیروی کار باید از مزایای پوشش بیمه‌ای و تبعات فرار بیمه‌ای آگاهی لازم را داشته باشند. در این صورت احتمال تن دادن جامعه کارگری به فرار بیمه‌ای کاهش می‌یابد. همچنین باتوجه به اینکه مآخذ محاسبه پرداخت مستمری بازنشستگی در شروع این برقراری، میانگین پرداخت ماهانه حق بیمه دو سال پایانی دوره بیمه‌پردازی است، احتمالاً مبنای محاسباتی در طول سال‌های طولانی‌تر اهرکاری برای پیشگیری از شرایط شکل گرفته درباره فرارهای بیمه‌ای باشد.

در مجموع اینکه فرار بیمه‌ای، گذشته از مزایای کوتاه‌مدت برای کارگر و کارفرما، هیچ مزیت دیگری برای آنان به همراه ندارد. در نقطه مقابل، تبعات بلندمدت آن مانند عدم بهره‌مندی از خدمات تأمین اجتماعی و جراثم کارفرمایی متوجه فعالان حوزه بازار کار است. سازمان تأمین اجتماعی نیز به واسطه کنترل فرارهای بیمه‌ای و به تبع آن کاهش هزینه و افزایش منابع درآمدی ناشی از وصول حق بیمه، وضعیت بهتری در حوزه منابع و مصارف رانچر به خواهد کرد.

نوشین مقدم پناه روزنامه نگار

گزارش

مطابق آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور مصوب ۱۳۸۶، نیروی کار فعال و شاغل در کارگاه‌ها به‌واسطه شرایط تشریح شده در این بخش از مقررات حوزه کار و ورود آسیب‌های ناشی از اشتغال در وضعیت یا محیط کار آنان، از مزایای بازنشستگی این نوع اشتغال بهره‌مند می‌شوند. در این بین نهادهای متولی حوزه سیاست‌گذاری و اجرایی کار، سازمان تأمین اجتماعی، جامعه کارفرمایی و نیروی شاغل در کارگاه‌های مذکور براساس قانون تکالیفی در حوزه مشاغل سخت و زیان‌آور برعهده دارند. عمل نکردن به تکالیف قانونی هرکدام از نهادها و افراد مرتبط با حوزه مشاغل سخت و زیان‌آور، علاوه بر بی توجهی به قانون، آسیب به منابع سازمان تأمین اجتماعی و شاغلان این حوزه را به دنبال خواهد داشت.

سازمان تأمین اجتماعی به واسطه متولی‌گری حوزه بیمه اجتماعی شاغلان مشمول قانون کار و ارائه خدمات بیمه‌ای، درمانی، بازنشستگی و انواع تعهدات بلندمدت و کوتاه‌مدت در قبال بیمه‌شدگان کارگری، علاوه بر حق بیمه جاری، چهار درصد میزان مستمری برقراری بیمه‌شده نسبت به سنوات اشتغال او در مشاغل سخت و زیان‌آور را دریافت می‌کند.

نکته مهم بیمه‌پردازی مشمولان مشاغل سخت و زیان‌آور به تأمین اجتماعی، کاهش یک‌سوم بیمه‌پردازی سالانه به مدت ۱۰ سال و به همین نسبت اضافه شدن آنان به جمع مستمری‌بگیران یا بازنشستگان این سازمان است. در شرایطی که پرداخت هرسال حق بیمه آنان برابر با یک‌سال و نیم محاسبه می‌شود، تأمین اجتماعی از مزایای دریافتی حق بیمه آنان در یک‌سوم مدت پایانی بیمه‌پردازان عادی محروم است.

در این وضعیت از طرفی منابع تأمین اجتماعی متأثر از وصول حق بیمه شاغلان حوزه سخت و زیان‌آور به مدت یک دهه آن‌هم در سال‌های پایانی بیمه‌پردازی با وجود مبالغ حق بیمه قابل توجه، کاهش می‌یابد. از سوی دیگر منابع تأمین اجتماعی چندین سال زودتر از شرایط عادی بیمه‌ای صرف پرداخت‌های حوزه تعهدات بازنشستگان سخت و زیان‌آور خواهد شد. تأثیرگذاری دووجهی منابع و مصارف تأمین اجتماعی ناشی از بازنشستگی‌های سخت و زیان‌آور در این وضعیت مشخص است.

تعریف و تقسیم‌بندی قانونی

ماده یک آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور می‌گوید: «کارهای سخت و زیان‌آور کارهایی است که در آن‌ها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار غیراستاندارد بوده و در اثر اشتغال بیمه‌شده تشنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت‌های طبیعی (جسمی و روانی) در وی ایجاد می‌شود که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن باشد.»

براساس قانون، مشاغل سخت و زیان‌آور موضوع ماده مذکور به دو گروه تقسیم می‌شود.

الف- مشاغلی که صفت سخت و زیان‌آوری با ماهیت شغلی آن‌ها وابستگی دارد اما می‌توان با به کارگیری تعهدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی مناسب توسط کارفرما سختی و زیان‌آوری آن‌ها را حذف کرد.

ب- مشاغلی که ماهیتاً سخت و زیان‌آور بوده و با به کارگیری تعهدات بهداشتی، ایمنی و تدابیر فنی توسط کارفرما، صفت سخت و زیان‌آوری آن‌ها کاهش یافته اما کم‌اکان سخت و زیان‌آور محسوب می‌شوند.

چگونگی تعیین سختی و زیان‌آوری

موضوع چگونگی تعیین سخت و زیان‌آور بودن مشاغل و جزئیات تعیین این نوع اشتغال به‌طور مشخص در آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور مورد اشاره قرار گرفته است. به این واسطه براساس ماده ۲ این آیین‌نامه: «تعیین سخت و زیان‌آور بودن مشاغل موضوع ماده ۱ و نوع آن گروه «الف» و گروه «ب» حسب درخواست کارگر، کارفرما، تشکل‌ها، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی و سازمان تأمین اجتماعی در

خبر

رئیس شعبه ۸ تأمین اجتماعی تهران و کارشناس حوزه بیمه‌های اجتماعی در گفت‌وگو با «اتینو» ضمن تأکید بر ضرورت بازنگری در قوانین حوزه مشاغل سخت و زیان‌آور، گفت: «این مجموعه مقررات در سال‌ها و دوره‌های مختلف چالش‌هایی برای سازمان تأمین اجتماعی ایجاد کرده‌اند.»

فریدون نوری افزود: «به دلیل وجود مقرراتی نظیر قوانین حوزه سخت و زیان‌آور که به سازمان تأمین اجتماعی تحمیل شده، امروز با چالش‌هایی روبه‌رو هستیم. در این

هر کارگاه با بررسی سوابق، انجام بازدید و بررسی شرایط کار توسط کارشناسان بهداشت حرفه‌ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و بازرسان کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و با تأیید توسط کمیته‌های بدوی و تجدیدنظر استانی موضوع این آیین‌نامه انجام می‌گیرد.»

سلامت کارگران در محیط کار

پایش سلامت جسمی و روحی و جبران بخشی از سختی کار و آسیب‌های وارده به نیروی کار ناشی از اشتغال سال‌های طولانی در فضای کار آلوده و آسیب‌زننده را باید اصلی‌ترین دلیل تدوین و اجرای قوانین و مقررات حوزه سخت و زیان‌آور برشمرد. به این واسطه قانون، کارفرمایان را ملکف به حفاظت از سلامت نیروی کار کرده است.

ماده ۴ آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور در ارتباط با وظایف و تکالیف کارفرمایان در قبال سلامت نیروی کار می‌گوید: «کارفرمایان مکلفند شاغلین در کارهای سخت و زیان‌آور را حداقل سالی یک‌بار به‌منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص به‌هنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی آنان توسط مراکز بهداشتی و درمانی مورد معاینه قرار داده و نتیجه را در پرونده‌های مربوط ضبط و یک نسخه از آن را به سازمان تأمین اجتماعی ارائه کنند.»

همچنین در تبصره یک این ماده قانونی آمده است: «تغییر شغل بیمه‌شده که در معرض فرسایش جسمی و روحی ناشی از اشتغال در کارهای سخت و زیان‌آور باشد بر اساس مقررات پیش‌بینی شده در قانون کار صورت می‌گیرد.»

مطابق تبصره ۲ این ماده قانونی: «معاینات قبل از استخدام طبق ماده ۹۰ قانون تأمین اجتماعی - مصوب ۱۳۵۴- انجام می‌گیرد. تبصره «۲» ماده ۴ قانون مشاغل سخت و زیان‌آور نیز به وصول هزینه کرد سازمان تأمین اجتماعی از کارفرما در صورت عدم انجام تکالیف قانونی از سوی آنان اشاره دارد. در این تبصره عنوان شده: «در صورت عدم انجام تکالیف مقرر در بند (۲) جزء «الف» ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده ۷۶ قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده ۷۶، مصوب ۱۳۷۱- مصوب ۱۳۸۰، سازمان تأمین اجتماعی ضمن انجام تعهدات قانونی نسبت به بیمه‌شده هزینه‌های وارده را مطابق ماده ۹۰ قانون تأمین اجتماعی از کارفرمای مربوطه وصول خواهد نمود.»

در مجموع اجرای قوانین تکلیف شده حوزه سخت و زیان‌آور علاوه بر تضمین امنیت و سلامت جسمی و روانی نیروی کار، کاهش آسیب‌های وارده به جامعه کارگری و کاهش هزینه‌کرد تأمین اجتماعی در راستای ارائه خدمات درمانی ناشی از صدمات اشتغال در محیط آسیب‌زا را به دنبال خواهد داشت.

تدوین سیاست‌های کار سخت و زیان‌آور

مطابق ماده ۷ قانون مشاغل سخت و زیان‌آور، سیاست‌گذاری کشوری کارهای سخت و زیان‌آور موضوع این آیین‌نامه و رسیدگی به درخواست کمیته‌های بدوی و تجدیدنظر استانی موضوع ماده ۸ و همچنین نظارت و هماهنگی بر فعالیت کمیته‌های مذکور در شرایط نهادهای بالادستی و تصمیم‌ساز حوزه کار باید نسبت به بازبینی و تغییر در برخی قوانین و مقررات نظیر موضوعات مرتبط با مشاغل سخت و زیان‌آور اقدام کنند.»

او همچنین در راستای مسائل مرتبط با بازنشستگی‌های پیش از موعد به مسئله کمک دولت در حوزه مشاغل مشمول کمک دولت در حوزه حق بیمه تأمین اجتماعی اشاره کرد و گفت: «ابتدا قوانین مربوط به حوزه کمک دولت باید مورد بازنگری قرار گیرد.

این مجموعه قوانین برخی چالش‌ها را برای سازمان تأمین اجتماعی به‌وجود آورده و به این واسطه باید شاهد بازنگری در این حوزه باشیم.»

این آیین‌نامه به عهده شورای عالی حفاظت فنی است. براساس قانون، دستورالعمل اجرایی نحوه فعالیت کمیته‌های مذکور و نظارت بر آن‌ها به پیشنهاد وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان تأمین اجتماعی به تصویب شورای عالی حفاظت فنی خواهد رسید.

تبصره این ماده قانونی نیز به اعضای شورای عالی حفاظت فنی اشاره دارد. در این تبصره آمده است: «مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی یا معاون او یا معاون وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با حق رأی در زمینه کارهای سخت و زیان‌آور موضوع این آیین‌نامه عضو شورای عالی حفاظت فنی خواهند بود.»

جزئیات نیروی کار مشمول

جزئیات مرتبط با مشمولان کارهای سخت و زیان‌آور نیز در ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوط به شرایط بازنشستگی در کارهای سخت و زیان‌آور به شرح زیر آمده است.

بر اساس بند یک این ماده قانونی، بیمه‌شدگان با حداقل ۲۰ سال سابقه کار متوالی یا ۲۵ سال سابقه کار متناوب و پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان‌آور، بدون شرط سنی امکان ارائه درخواست بازنشستگی به سازمان تأمین اجتماعی را دارند.

در بند «۲» ماده یادشده این آیین‌نامه نیز اشاره شده که مطابق قانون چنانچه کمیسیون‌های پزشکی موضوع ماده ۹۱ قانون تأمین اجتماعی قبل از رسیدن بیمه‌شده شاغل در کارهای سخت و زیان‌آور به سابقه مقرر در بند «یک» ماده ۱۳ آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور، فرسایش جسمی و روحی وی را ناشی از اشتغال به این کارها تشخیص دهند و تأیید کنند، افراد مشمول این موضوع می‌شوند.

همچنین بر مبنای بند «۳» ماده ۱۳ آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور، بیمه‌شدگان این مشاغل به صرف ارائه درخواست بازنشستگی مجاز به ترک کار نیستند و باید احراز شرایط و استحقاق جهت بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور رسماً از سوی سازمان تأمین اجتماعی به آن‌ها ابلاغ شود و پس از آن ترک کار کنند.

در بند «۴» این ماده، به تکلیف سازمان تأمین اجتماعی در برقراری مستمری مشمولان این حوزه اشاره شده که بر این اساس، چنانچه بیمه‌شده شرایط استفاده از بازنشستگی پیش از موعد در کارهای سخت و زیان‌آور را طبق این آیین‌نامه احراز کند، سازمان تأمین اجتماعی مکلف به برقراری مستمری او از تاریخ ترک کار است.

همین‌طور طبق بند «۵» این ماده از آیین‌نامه مربوطه، افراد کمتر از ۴۰ سال متوالی یا ۲۵ سال متناوب سابقه پرداخت حق بیمه در مشاغل سخت و زیان‌آور مربوط به قبل از تاریخ تصویب قانون را داشته یا در آینده شرایط مذکور را احراز کنند، با رعایت بند «یک» این ماده امکان ارائه درخواست بازنشستگی خود را به سازمان تأمین اجتماعی دارند.

این کارشناس حوزه تأمین اجتماعی ادامه داد: «بسیاری از این مقررات حوزه کمک دولت و سخت و زیان‌آور، به واسطه شرایط خاص در سال‌ها و دهه‌های گذشته تدوین و اجرایی شده و در شرایط امروز حوزه کار و تولید و تأمین اجتماعی موضوعیت ندارند.»

او همچنین به مطالبات انباشته شده تأمین اجتماعی از نهاد دولت ناشی از تعهدات ایفا نشده در دهه‌های اخیر اشاره کرد و توضیح داد: «بخش عمده مطالبات انباشته شده سازمان تأمین اجتماعی از نهاد دولت نیز به عدم توان دوره‌های مختلف تصدی دولت در راستای ایفای تعهدات حوزه مربوطه برمی‌گردد. بنابراین اصلاح و بازنگری در

تأثیر مشاغل سخت و زیان‌آور بر منابع و مصارف تأمین اجتماعی

تکلیف کارفرما در برابر تأمین اجتماعی

براساس ماده ۱۴ آیین‌نامه مشاغل سخت و زیان‌آور، کارفرما مکلف است پس از احراز شرایط بازنشستگی بیمه‌شده شاغل در کارگاه او، طبق این آیین‌نامه معادل چهار درصد میزان مستمری برقراری بیمه‌شده نسبت به سنوات اشتغال او در مشاغل سخت و زیان‌آور مطالبه شده توسط سازمان تأمین اجتماعی را به‌طور یکجا به این سازمان پرداخت کند.

به این واسطه صرفاً بخشی از عدم دریافت حق بیمه تأمین اجتماعی در سال‌های معافیت و همچنین قسمتی از هزینه کرد پیش از موعد این نهاد بیمه‌گر اجتماعی در سال‌های آتی پس از بازنشستگی و برقراری مستمری افراد مشمول قانون سخت و زیان‌آور جبران خواهد شد.

بازتعریف مشاغل سخت و زیان‌آور

برخی جزئیات قوانین و مقررات حوزه مشاغل سخت و زیان‌آور نیز در سال‌های گذشته بازنگری شده و اصلاح و افزودن الحاقیه در ارتباط با آن‌ها مصوب شده است.

به این واسطه در یک ماده واحده مرتبط با این حوزه آمده است که تبصره «۲» الحاقی ماده ۷۶ قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاقی می‌شود. به این واسطه بند «الف» تبصره اشاره شده درباره تعریف مشاغل سخت و زیان‌آور می‌گوید: «کارهای سخت و زیان‌آور کارهایی است که در آن‌ها عوامل فیزیکی، شیمیایی، مکانیکی و بیولوژیکی محیط کار، غیراستاندارد بوده و در اثر اشتغال کارگر تشنشی به مراتب بالاتر از ظرفیت‌های طبیعی جسمی و روانی در وی ایجاد گردد که نتیجه آن بیماری شغلی و عوارض ناشی از آن بوده و بتوان با به کارگیری تمهیدات فنی، مهندسی، بهداشتی و ایمنی و غیره صفت سخت و زیان‌آور بودن را از آن مشاغل کاهش داد یا حذف کرد.»

همچنین در این تبصره قانونی تأکید شده که کارفرمایان همه کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی که تمام یا برخی از مشاغل آن‌ها حسب تشخیص مراجع ذی‌ربط سخت و زیان‌آور اعلام شده یا خواهند شد، مکلفند ظرف دو سال از تاریخ تصویب این قانون نسبت به ایمن‌سازی شرایط محیط کار مطابق حد مجاز و استانداردهای مشخص شده در قانون کار و آیین‌نامه‌های مربوطه و سایر قوانین موضوعه در این زمینه اقدام کنند.

در بخش دیگری از این تبصره آمده است: «کارفرمایان کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی مکلفند قبل از ارجاع کارهای سخت و زیان‌آور به بیمه‌شدگان، ضمن انجام معاینات پزشکی آنان از لحاظ قابلیت و استعداد جسمانی متناسب با نوع کارهای رجوع داده شده (موضوع ماده ۹۰ قانون تأمین اجتماعی)، نسبت به انجام معاینات دوره‌ای آنان که حداقل در هر سال نباید کمتر از یک‌بار باشد، نیز به منظور آگاهی از روند سلامتی و تشخیص به‌هنگام بیماری و پیشگیری از فرسایش جسمی و روحی اقدام نمایند. وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و کار و امور اجتماعی مکلفند تمهیدات لازم را در انجام این بند توسط کارفرمایان اعمال نمایند.»

تغییر این رویکرد راهبردی حوزه اشتغال و بیمه‌های اجتماعی، علاوه بر حرکت در مسیر ایجاد محیط کار ایمن‌تر برای نیروی کار و حفاظت از سلامت آنان، منابع سازمان تأمین اجتماعی به‌عنوان نهاد اصلی بیمه‌گر شاغلان حوزه کسب و کار و تولید کمتر تحت تأثیر مقررات حوزه سخت و زیان‌آور قرار می‌گیرد. وضعیتی ناشی از اجرای قوانین و مقررات این حوزه در دهه‌های اخیر، بیانگر آمار بالای بازنشستگان پیش از موعد و سخت و زیان‌آور در سازمان تأمین اجتماعی است. بنابراین مزایای بسیاری نظیر کاهش آسیب‌های کار در محیط آسیب‌زا برای کارگران، حفظ منابع و کاهش مصارف تأمین اجتماعی، تغییر رویکرد در حوزه قوانین کار و بسیاری مزایای دیگر را می‌توان محصول به‌رورزسانی قوانین و مقررات حوزه مشاغل سخت و زیان‌آور دانست.

برخی قوانین و مقررات نظیر حق بیمه کمک دولت، زمینه کاهش تعهدات دولت را فراهم می‌کند، «

نوری توضیح داد: «موضوع دستمزدهای نامتعارف را باید یکی از مشکلات حوزه فعالیت تأمین اجتماعی برشمرد. به این واسطه دستمزدهای غیرواقعی زمینه دریافت مزایای ناقح را از منابع سازمان تأمین اجتماعی فراهم می‌کند. در این شرایط بازنگری و اصلاح قوانین مربوط به کمک دولت، دستمزدهای نامتعارف و مشمولان مشاغل ساخت و زیان‌آور باید مورد توجه و در اولویت قرار گیرد تا شاهد کاهش یا برطرف شدن چالش‌های ناشی از این موارد باشیم.»